

Nový Jeruzalém č. 9/2018

Zpravodaj pro 225. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Pavlově – ve středu 12. září 2018 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešné.

V úterý 14. srpna přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešné čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 10 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Tomáše Marady na pouti NJ v Olešné:

My sami se blahoslavenými učinit nemůžeme. A není to ani v moci Božího slova. Protože **učinit blahoslavenými nás může jen Boží slovo, které budeme zachovávat.** „Jak šťastná matka, která tě měla v náručí!“ Tak o Pánu Ježíši přemýšlela žena z evangelia. Avšak ne vlastnění, ale **služba Božím Slovu nám dává blaženost.** „**Blahoslavení jsou spíše ti, kteří Boží slovo zachovávají**“ – říká Kristus. A stejně jako tehdy, i dnes podle jeho slov nejednáme. Protože kvůli nadšení z Božího slova, které máme v rukou, jsme ho **zapomněli zachovávat.** Nikdy dřív nebylo Písmo svaté dostupné tak jako dnes. Nikdy dřív jsme neměli k dispozici tolik komentářů, které nám ho mají zpřístupnit.

Kde tedy jsou plody Božího slova v našich rukou? A jak to, že mnoho věřících kteří Písmo vůbec neznali, byli Bohu blíže, než my? Ani biblické kroužky, ani komentáře, dokonce ani četba Božího slova sama není to, čeho je dnes nejvíc třeba. **Protože spásu nám nepřineslo Boží Slovo, ale Boží Slovo vtělené.**

Co dělat, aby Boží slovo mohlo znovu sestoupit do našich životů a vydat své plody, **nás učí Panna Maria, která se při zvěstování lekla.** „Pán, a se mnou? Copak je to možné?“ První reakcí před svatými věcmi je **posvátná bázeň.** Panna Maria nikdy nezhršela. A přesto před tím, než vyslechla andělovo poselství, musela být ujištěna o milosti, se kterou na ni Bůh shlédl. **Jak bychom my, hříšníci, chtěli být odborníky na Boží slovo bez toho, aniž bychom byli odborníky v kajcnosti?**

„Dříve než uslyšíme Boží slovo a budeme slavit eucharistii, litujme svých hříchů“. Tak nás to učí liturgie, která **naši kajcnost** v pár slovech a několika sekundách ticha nemůže než jen naznačit. Základem této kajcnosti proto **musí být trpělivé konání každodenních povinností a častá, s upřímnou lítostí přijímaná svátost smíření,** bez kterých se úkon kajcnosti ve mši stává jen plytkou formalitou, jehož význam si už nikdo ani neuvědomuje.

„**Jak se to stane?**“ odpovídá dále Panna Maria andělovi, který jí sdělil, že bude **matkou Syna Nejvyššího.** Co si myslela o tom, že otcem jejího Syna bude Bůh? A jak si asi představovala království, jehož bude královnou a kterému nebude konce? **Ale ona nepřemýšlela, ani si nic nepředstavovala. V prostotě svého svatého srdce jen pokorně přijala celé Boží poselství, aniž by mu dokonale rozuměla.**

Jak by také mohla! Vždyť, i když Pán Ježíš jako Bůh dokonale vidí svého nebeského Otce, ani jeho duše, právě proto že je lidská a tedy omezená, nekonečnost Božího bytí nevidí. **To jen my, v naprosto nerozumném přesvědčení, že náš rozum stačí na všechno, bychom chtěli z Božího slova chápat všechno a hned,** a když se nám to samozřejmě nedaří, tak se tím necháváme znepokojoval. Neztrácejme energii v marné snaze dokonale porozumět celé Bibli. Vezměme si z Božího slova to, co se má projevit v našem životě.

„**Jak se to stane?**“ – ptá se Panna Maria, ne na jméno dítěte, ani na jeho království ani na nic jiného. Protože ji **zajímá jen to, co se bezprostředně týká jejího života.** Života panny, která nechce žít s mužem, ale přesto má podle Božího plánu počít a proto **neví, jak se to stane.** „**Duch svatý to způsobí, u Boha není nic nemožné**“ říká anděl.

Ani my se neptejme, co Boží slovo znamená. **Ptejme se, jak je možné, aby se v našem životě projevilo.** Protože podle evangelia Duch svatý nesestoupil na znalce zákona, kteří chtěli Písmo pochopit, ale na **Pannu Marii, která chtěla, aby se jí podle Božího Slova stalo.** Jakmile tuto prosbu Panna Maria vyslovila, anděl od ní odešel. Ničeho dalšího nebylo třeba. **Panně Marii na to, aby přijala a v sobě uchovávala celé Boží Slovo, našeho Pána Ježíše Krista, stačilo znát deset vět andělova poselství.** I nám neúplná znalost Božích věcí stačí k tomu, abychom do našich životů přijali a sloužili Pánu Ježíši.

Boží slovo slyšíme při každé mši svaté, jeho učení je srozumitelně vyloženo v katechismu a jeho požadavky na nás jsou vyjádřeny v desateru Božích přikázání.

Proto spíše než se trápit tím, kdy si udělat čas na četbu Božího slova, **zabývejme se tím, kdy si udělat čas jít na mši, kde se Boží slovo čte.**

Proto spíše než přemýšlet, co znamená ta která věta v bibli, **přečtěme si, jak ji vykládá katechismus.**

Proto spíše než se trápit tím, co bychom ještě z Božího slova měli znát, začněme konečně pracovat na tom, abychom to, **co už z Božího slova dávno víme, také začali dělat.**

Tajemství Božího Slova, našeho Pána Ježíše Krista nekonečně přesahuje zkušenost, kterou o něm lidský rozum může mít. Proto ne kvůli svému vědění, ale díky Boží přirozenosti **Pána Ježíše skrytého v jejím lůně, obdržela Panna Maria jistým způsobem nekonečnou důstojnost.** Nanebevzatá, která svou svatostí přesahuje i ty nejvyšší anděly, i když byla jen prostou dívkou. To byl plán Boží, který se už stal.

Lidé, kteří věrným zachováváním Božího slova v každodenním životě dosáhnou svatosti a štěstí, i když je svým rozumem nemožou nikdy zcela pochopit, to je Boží plán, který má ve svém životě uskutečnit každý z nás.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie jsme na darovali **8 523 Kč** na příspěvek dětem z početných rodin na poutích. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Mariuszovi Leszkovi a všem farníkům z Olešné, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s P. Mgr. Tomášem Šimou, farářem v Olešnici, Černovicích a Rovečném – hlavním celebrantem poutě NJ v Pavlově:

Jmenuji se Tomáš Šíma a je mi 37 let. Dětství jsem prožil v malé vesničce Suky u Ostrova nad Oslavou se svými rodiči, bratrem a sestrou. Vliv na mě samozřejmě měli i moji prarodiče, jak z taťkovy strany ze Suků, tak od maminky z Kněževse. Prožil jsem, díky všem jmenovaným, ale i dalším, krásné dětství. První stupeň školy jsem navštěvoval v Ostrově a druhý ve Žďáře.

Poté jsem se na přání rodičů vyučil číšníkem a po dvouleté nástavbě odmaturoval. V dospívání jsem se se svojí vírou v Boha a příslušností k církvi pral. Během studia na učilišti Adolpha Kolpinga ve Žďáru nad Sázavou jsem se setkal s mnoha lidmi, kteří mi pomohli na cestě víry - ať už to byla třídní učitelka nebo moje spolužačka, která mě nasměrovala k přípravě na biřmování. Počátečním velmi silným impulsem však byla tragická smrt mé spolužačky a její sestry. Byli jsme společně na zábavě. V pondělí jsme se ve škole dozvěděli, že holky už domů nedojely. Následovalo mnoho otázek a z jejich odpovězení jsem si uvědomil, že jsem věřící a začal jsem se více modlit. Předtím jsem se modlil především k Panně Marii - a to jen tehdy, když jsem něco potřeboval. Poté jsem si uvědomil, že můj život je dar a příležitost k obdarování. V té době přišla příprava na biřmování. Svátost biřmování pro mě znamenala velké obdarování, byla novým startem pro život - nejen co se týče víry a znalostí o ní. Při mém biřmování byla naposledy na mši svaté moje babička Anežka, která o tři měsíce později zemřela na rakovinu. Její svědectví víry i v této těžké nemoci bylo velkou školou od Boha. Byla všepřijímající a za své blízké se obětující duše. Myslím, že mi babička svými modlitbami a obětmi vyprosila obrácení i povolání ke kněžství. Babička s dědečkem se vždy modlívali svatý růženec. Babiččin odchod povzbudil duchovní život nás všech v rodině. Moje maminka od té doby chodí pravidelně do kostela a modlí se růženec. Právě tehdy jsem se rozhodl, že svůj život zasvětim Bohu. Chtěl jsem být řeholníkem. Nejlépe karmelitánem, ale bratranec maminky je dominikán, a tak jsem se díky němu dostal blíže k dominikánskému řádu. Po dvouletém seznamování jsem vstoupil do

Pozvánky.

noviciátu. Po roce a půl života v klášteře jsem znejistěl a následně odešel. Začal jsem pracovat a přemýšlel, co dál - zda si hledat děvče a mít rodinu nebo zasvěcený život. Stále jsem v nitru toužil po blízkosti s Bohem. V té době mi moc pomáhal P. Josef Hložek SJ. Tento kněz, jezuita, mě křtil, přijal jsem skrze něj první svátost smíření a první svaté přijímání, připravoval mě ke svátosti biřmování. Celkově mě nenápadně, ale dnes vím, že zcela zásadně, otcovsky doprovázel až do své smrti. Vždy jsem si ho moc vážil. Jeho duchovní vedení pro mě vyvrcholilo při jeho pohřbu, když provinciál dominikánů, který sloužil mši svatou, řekl větu, která pro mě byla jasným pozváním a vybidnutím: „Kdo na jeho místo?“ V tu chvíli jsem věděl, že to mám být já. Mým kněžským vzorem je tedy P. Hložek a také P. Brabec, bývalý farář v Radostině nad Oslavou, ke kterému jsem vzhlížel. Nyní jsem moc rád za otce Františka Koukala nebo za otce Miloslava Kabrdu.

Ve svém kněžském životě považuji za nejdůležitější zprostředkovat to, co kněz má, tedy Krista skrze Svátosti. Raduji se z toho, pokud mohu dát rozhřešení, mohu zprostředkovat posilu nemocnému, nebo zaopatřit před smrtí. Je mnoho dalšího, co jako kněz mohu a mám konat. Přispět k tomu, aby lidé měli k Pánu Bohu blíž. Že můžu být u toho. Tak se za to i modlím a obětují mši svatou. Snažím se být blízko Bohu i lidem. Myslím, že to musí být životním úsilím každého křesťana, aby proměňoval sám sebe i své bližní.

Pokud váš dar bude vyšší jak režie pouti NJ, tak bych rád vaším darem podpořil **Hnutí pro život v ČR.**

Na co se nejvíc těšíte? Do nebe.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Krásná poutní slavnost u nás v Olešnici.

Zaznělo na Velehradě v sobotu 25 .8. 2018

Uvítání: Milý otče biskupe Pavle, představuji Ti 273 pěších účastníků 18. pouti na Velehrad, kterou konáme na poděkování za světlo víry pravé, které odtud svatí Cyril a Metoděj roznesli po naší vlasti a při které prosíme za obnovu víry v našem národě. Letos jsme prosili také za vláhu, za posvěcení rodin a za rodiny v těžkostech a za mír. Připutovali jsme ve 14 proudech: **1. z hranice diecézí Brno a Hradec Králové mezi Sirákovem a Újezdem**, kde je také stará zemská hranice a hlavní evropské rozvodí, přes Nové Veselí, Netín a Velké Meziříčí, Vranov u Brna a Křtiny. **2. z Radešínské Svratky přes cyrilometodějský Vítochov a Vír.** **3. ze Sebranic u Litomyšle.** **4. z Vranova nad Dyjí přes Znojmo a Žarošice** **5. z Valče u Hrotovic na okrese Třebíč** **6. z Brna Bystrce** **7. z Olomouce** **8. z Prostějova**, kam po etapách připutovali poutníci až z Levého Hradce, odkud letos vyšli už po 37. **9. ze Skalice na Slovensku** **10. z Ratíškovice kam přijeli i poutníci z Řičan, Veverských Knínic a Ostrovačic** **11. z Brankovic na Vyškovsku** **12. z Uherského Brodu** **13. z Nedachlebic na Uherskohradištsku** **14. z Veselí nad Moravou.** Dnes za námi dojele autobusy asi 200 dalších poutníků, aby s námi pouť uzavřeli. Po cestě jsme zažili velkou duchovní a hmotnou pomoc mnoha dobrodinců. Děkujeme jim a Tebe, otče Pavle, prosím, abys za ně a na ty úmysly, které nám světili a také za nás, naše farnosti, zvláště za naše nemocné a za naše zemřelé a za obnovu víry v naší vlasti a za rodiny a mír a také za vláhu sloužil mši svatou.

Závěrečné poděkování: Bohu díky za dešť ale za každé počasí i za to, že jsme je překonali; za nohy, které nám dal a které nás donesly až sem; za dobré lidi, které nám poslal do cesty Panně Marii díky za doprovázení na cestách; Andělům strážným díky za ochranu; Svatým Cyrilu a Metodějovi a jejich žákům díky za slovo života; Otče Pavle, Pán Bůh zaplať za mši svatou; Děkujeme všem kněžím, kteří během celé pouti i dnes zpovídali; Děkujeme za hudbu a zpěvy při pouti i zde a hlavně všem, kteří při pouti nosili rozhlas a zajišťovali pořádek a bezpečnost; Děkujeme všem, kteří nás poutníky přijali a po cestě nám pomáhali.

Pozvánky: Zveme všechny na zahájení 38. pěší pouti z Levého Hradce, kde byl svatý Vojtěch zvolen pražským biskupem, v sobotu 16. února 2019. **Zveme na XIX. pěší pouť na Velehrad, která začne v pondělí 19. srpna 2019 a vyvrcholí zde v bazilice v sobotu 24.8. při mši svaté, kterou bude sloužit místní farář o. Petr Přádka ze Společnosti Ježíšovy.**

15. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Letos uplyne 14 roků co byl P. MUDr. Ladislav Kubíček 11. září 2004 - na faře v Třebenicích zavražděn. **Sobota 8. září 2018 - začátek v 8 hodin u hrobu P. Kubíčka na hřbitově v Kunštátě.** Odtud putujeme pěšky do Sloupu v Moravském krasu. Během putování je možné přijmout **svátost smíření**. Modlitby a celý program budeme obětovat **na smír za vraždy kněží v naší vlasti a nová a trvalá duchovní povolání.** V Doubravici na faře bude polední zastávka s občerstvením. **Ve Sloupu v Moravském krasu u Panny Marie Bolestné bude v 17 hod mše svatá, hlavním celebrantem bude Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul Dr., pomocný biskup brněnský.** Po mši svaté odveze autobus pěší poutníky zpátky do Kunštátu. Pokud by někdo potřeboval skromný nocleh v Kunštátě, tak se může s důvěrou obrátit na místního faráře P. Petra Košuliče – 604538482. Informace: jáhen Ladislav Kinc: 606948970, 516463315, kinc@dieceze.cz

Prosetínské hřbitovy z.s. Vás zvou v sobotu 6. října 2018 na zájezd do nejkrásnější hřbitov v České republice – v Albrechticích nad Vltavou. Předpokládaný program: Bechyně – prohlídka zámku a kostela, oběd, hřbitov v Albrechticích. Cena: Doprava - členové spolku - 200 Kč, nečlenové spolku - 400 Kč, děti a studenti - 100 Kč + cena vstupu na zámek + oběd. Přihlášky - co nejdříve – jáhen Ladislav Kinc, 606948970, kinc@dieceze.cz

Pouť na Turzovku - neděle 2. září 2018. Odjezd ze Žďáru n. S. (460 Kč) a z Nového Města n. Mor. (430 Kč). Neděle 9. září 2018 odjezd z Nového Města n. Mor. a z Bystřice n.P. (430 Kč). Ještě jsou volná místa, přihlášky co nejdříve u Václava Šustry, tel.: 777 640 961, vaclav.sustr@post.cz

Solné doly Wieliczka, Krakow, případně poutní místo Lagiewniki, Osvětim - 27.-28.10.2018. Cena 2200 Kč zahrnuje vstupy s česky mluvícím průvodcem, ubytování s polopenzí, dopravu. Informace a přihlášky - Václav Šustr, tel.: 777 640 961, mail: vaclav.sustr@post.cz

Plán poutí NJ na rok 2018 a výhled na rok 2019:

2018	13. listopad	Jámy (biskup Z. Wassenbauer)	prosinec	Olešnice	
2019	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	
	duben	Měřín	květen	Nové Veselí	
	červenec		srpen	Žďár I	
	říjen	Bystré	listopad	Trpín	
				prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 226. pouť NJ – ve čtvrtek 11. října 2018 v 18 hodin do Velké Bíteše.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2018. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.